

Круглий стіл «Проблеми ринків товарів і послуг України в умовах воєнного стану»: сучасні виклики, цифрові трансформації та євроінтеграційні перспективи

21 травня 2026 року в Державній установі «Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук України» вже втретє з 2024 року відбувся круглий стіл, присвячений темі **«Проблеми ринків товарів і послуг**

України в умовах воєнного стану», організований відділом торговельної та промислової політики. Співорганізаторами заходу стали Institute for Life, Environment and Climate Science (Польща) та Закарпатський угорський університет імені Ференца Ракоці II. Захід об'єднав науковців, експертів, представників освітніх установ та міжнародної академічної спільноти для обговорення актуальних викликів і перспектив розвитку ринків товарів і послуг України та світу в умовах війни, глобальної економічної нестабільності, цифровізації, екологічних трансформацій та євроінтеграційних процесів.

Круглий стіл проводився в межах виконання відділом торговельної та промислової політики двох науково-дослідних робіт – «Трансформація ринків товарів і послуг в умовах цифровізації економіки» та «Політика промислового розвитку України в умовах фрагментації світової торгівлі».

Модератор круглого столу – д.е.н., проф., головний науковий співробітник з покладанням обов'язків завідувача відділу торговельної та промислової політики Інституту економіки та прогнозування НАН України **Віталій ВЕНГЕР** – закликав вшанувати пам'ять видатного українського вченого – заслуженого економіста України, доктора економічних наук,

професора **Віктора Олександровича ТОЧИЛІНА**. Віктор Олександрович

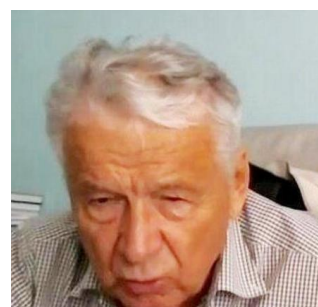

стояв біля витоків створення Інституту економіки та прогнозування та одного з перших його відділів – відділу секторальних прогнозів та кон'юнктури ринків (який нині трансформувався у відділ торговельної та промислової політики) та очолював його до 2013 року. Саме під його керівництвом закладено фундамент сучасних досліджень ринків в Україні, сформовано потужну наукову школу, яка поєднує глибокий

теоретичний аналіз із прикладними підходами до формування економічної політики. Наукова діяльність В.О. Точиліна сприяла становленню сучасної парадигми дослідження ринків – від їх формування у перехідній економіці до інтеграції у глобальні економічні системи.

Учасники круглого столу відзначали вагомий внесок Віктора Олександровича Точиліна, у розвиток економічної науки та формування наукових засад дослідження галузевих ринків. Продовжуючи започатковані ним традиції, відділ торговельної та промислової політики і сьогодні працює над актуальними проблемами розвитку реального сектора економіки, дослідженням структурних змін ринків, їх інституційного забезпечення, державного регулювання, формування ефективної торговельно-промислової політики та підвищення конкурентоспроможності національної економіки в умовах сучасних глобальних викликів.

Академік-секретар Відділення економіки НАН України, директор Державної установи «Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук України», академік НАН України **Валерій ГЕСЦЬ** у своєму виступі зазначив, що світова економіка переживає кризовий етап: вдруге за останні двісті років динаміка розвитку

ринків і світової торгівлі почала відставати від темпів зростання ВВП, що означає втрату ринком його класичної ролі рушія економічного розвитку. Він навів приклад повоєнної Німеччини, де завдяки ринковим механізмам та підтримці США вдалося забезпечити стрімке відновлення економіки, і підкреслив, що сучасні умови вимагають нової місії промислової політики, яка має компенсувати провали ринку. В Україні перехід до ринкової системи супроводжувався не лише зміною економічних механізмів, а й трансформацією суспільного ладу, проте належних теоретичних узагальнень цього досвіду ще бракує. В. Геєць закликав до ширшого обговорення проблеми ролі ринку – не тільки в Інституті, а й у всьому Відділенні економіки НАН України, адже завдання відновлення провідної функції такого механізму, як ринок є надзвичайно складним завданням, політико-економічного за характеру.

Заступник директора Інституту, член-кореспондент НАН України **Сергій КОРАБЛІН** у своєму виступі насамперед відзначив вагу науково-

організаційної спадщини Віктора Олександровича Точиліна – плекання наукових кадрів, побудови професійних відносин та людських стосунків, від яких залежить взаємодія колективу та розвиток відділів інституту.

Зауваживши про глобальні економічні тенденції – зростання економіки КНР, посилення конкуренції китайської економіки на світових ринках, формування нових альянсів і стратегічних зв'язків КНР із Африкою, Латинською Америкою та Європою, С. Кораблін водночас зауважив про ослаблення позицій Японії та ЄС, посилення конкуренції за стратегічні ресурси, зокрема уранові родовища Казахстану, та загальне зростання конкуренції у високотехнологічних і

сировинних секторах. Як орієнтир для України за потенціалом розвитку економіки він назвав Ізраїль та Тайвань.

С. Кораблін підкреслив важливість пошуку нових рішень для вдосконалення економічної, торговельної та промислової політики України й побажав успіхів у подальших дослідженнях на цю тему.

Перший віце-президент ТПП України **Михайло НЕПРАН** надіслав звернення, в якому привітав учасників круглого столу та наголосив на безпрецедентних викликах для української економіки в умовах війни, – створивши постійні ризики для бізнесу, воєнні дії змінили логістику, попит і пропозицію, доступ до ресурсів та інвестицій. Попри це підприємства демонструють стійкість, забезпечують населення товарами й послугами, сплачують податки, підтримують зайнятість і допомагають Збройним силам України. У питаннях аналітики, дослідження ринків та формування стратегій післявоєнного відновлення особливо важливою є співпраця бізнесу з науковими установами, зокрема з Інститутом економіки та прогнозування НАН України, а наукові заходи в Інституті мають стати майданчиком для вироблення практичних рішень – від удосконалення регулювання до розвитку внутрішнього ринку й захисту споживачів. Основним завданням для підтримки стабільності ринків, економічної безпеки та сталого розвитку навіть у надзвичайно складний час є консолідація зусиль держави, бізнесу та експертного середовища.

Міжнародний аспект дослідження сучасних ринкових трансформацій було представлено у доповіді доктора філософії з польського Інституту наук про життя, навколишнього середовища та клімату (Institute for Life, Environment and Climate Science), **Пшемислава ОСУБКИ**. Доповідач розглянув питання ремодельовання ланцюгів поставок стратегічних товарів в умовах кліматичних та геополітичних ризиків,

акцентувавши увагу на балансі між стійкістю та ефективністю глобальних ланцюгів доданої вартості. У своєму виступі він наголосив на викликах сучасної глобальної економіки – «полікризах» – війні, кліматичних змінах та інфляції. П. Осубка акцентував на тому, що безпека постачання стає важливішою за низьку ціну, а традиційні логістичні моделі в умовах криз вичерпали свої можливості. Серед головних аргументів він навів: зростання витрат на гарантії та оборону, геополітичну фрагментацію і ризики санкцій, вплив кліматичних катастроф на ключову інфраструктуру (як-от Панамський канал), а також перехід від глобальних ланцюгів постачання до «nearshoring» і «friendshoring». Пшемислав Осубка підкреслив, що ці процеси формують нову економічну реальність, де, взаємодіючи, кризи створюють загрози більші, ніж якщо поєднати окремі впливи кожної з них, і закликав до подальших досліджень та обговорень для пошуку рішень у сфері глобальної економіки та кліматичної політики.

Д.е.н., проф., завідувач кафедри обліку і аудиту Закарпатського угорського університету імені Ференса Ракоці П **Роберт БАЧО** окреслив

стан ринку небанківських фінансових послуг України в умовах війни та євроінтеграційних викликів, наголосивши на подвійній дії факторів тиску – воєнному шокові та вимогах гармонізації із законодавством ЄС. Він відзначив скорочення кількості небанківських установ у понад удвічі порівняно з довоєнним періодом, при цьому ринок страхування залишився найбільш стійким, тоді як кредитні спілки та ломбарди зазнали значних втрат. Серед головних проблем доповідач назвав відсутність законодавчої бази для страхування воєнних ризиків, зростання кіберзагроз і витрат на дотримання регуляторних вимог, а також погіршення фінансової інклюзії у громадах. У перспективі, за словами Р. Бачо, необхідно запровадити міжнародну систему страхування воєнних ризиків, завершити перехід до стандартів Solvency II (Солвенсі II) – європейської системи регулювання та

нагляду за страховими компаніями та іншими учасниками небанківського фінансового сектору відповідно Директиви ЄС 2009/138/ЄС; провести діагностику резервів кредитних спілок; стандартизувати боротьбу з відмиванням коштів; запровадити базовий обов'язковий рівень кіберзахисту для небанківських фінансових установ (страхових компаній, кредитних спілок, лізингових, факторингових компаній тощо) та системи спільного обміну інформацією про кіберзагрози між учасниками ринку та регулятором, а також підтримати доступність фінансових послуг у регіонах. Ці завдання мають загальнодержавний характер і потребують консолідації зусиль держави, ринку та міжнародних партнерів.

К.е.н., старший науковий співробітник
Варшавської школи економіки **Лада**
ВОЛОЩЕНКО-ХОЛДА (Польща)

представила дослідження ризиків
фінансіалізації оборонної сфери в умовах
сучасної полікризи. Основна частина
презентації була присвячена трансформації

європейської фінансової архітектури під впливом геополітичних реалій. Доповідачка окреслила головні тенденції: легітимізацію оборонного сектору в інвестиційній політиці ЄС, залучення приватного капіталу через механізми дерискінгу, оборонні облігації та нові фонди. Приклад американської моделі доводить, що військова могутність і фінансіалізація ОПК взаємопов'язані. Л. Волощенко-Холда наголосила на зміні логіки фінансування України – від грантів до комерційних інвестицій і спільних підприємств, підкресливши диспропорцію між масштабами руйнувань та обсягами страхових механізмів. Серед ризиків: спекулятивні бульбашки, defense washing і загроза втрати державного суверенітету у прийнятті стратегічних рішень. Підсумовуючи, вона підкреслила, що безпека стала частиною глобального ринку капіталу, але цей процес має обмеження через

специфіку оборонних активів і потребує жорсткіших гарантійних інструментів.

Значну увагу учасники круглого столу приділили питанням цифрової трансформації економіки. Д.е.н., провідний науковий співробітник відділу торговельної та промислової політики Інституту економіки та прогнозування НАН України **Олег ПУСТОВОЙТ** представив аналіз динаміки та

особливостей розвитку цифрової економіки України, визначивши її головні здобутки: щорічну підготовку 16–17 тис. ІТ-спеціалістів, наявність близько 300 тис. працівників у галузі, 11-те місце України серед топ-50 країн із найкращими програмістами, спеціальний правовий і податковий режим для понад 2000 компаній, а також значні податкові

надходження та розвиток електронного самоврядування. Доповідач відзначив, що ІТ-експорт становить 42% експорту послуг країни, а під час війни компанії активно долучаються до оборонних технологій. Водночас аналіз показав, що цифрова економіка не є системною: 90% її продукції споживає сфера послуг, тоді як реальний сектор майже не формує попиту. Це зумовлює високий експортний потенціал, але слабку інтеграцію у внутрішню економіку. О. Пустовойт зробив висновок, що головним пріоритетом має стати зміна структури економіки на інноваційну, яка автоматично створить попит на ІКТ-продукцію, тоді цифровий сектор зможе стати системним елементом розвитку, хоча й навряд чи повністю замінить базові галузі виробництва.

К.е.н., старший науковий співробітник відділу торговельної та промислової політики Інституту економіки та прогнозування НАН України **Василь ГУМЕНЮК** розкрив концепт цифрової справедливості на ринку електронної комерції у контексті європейських цінностей та захисту прав

споживачів, зазначивши, що цифровізація створює нові виклики для традиційних уявлень про справедливість у торгівлі, зокрема через алгоритми, великі дані, соціальні мережі та штучний інтелект. Основними принципами цифрової справедливості визначено рівний доступ до технологій, недопустимість дискримінації алгоритмами, захист персональних даних, прозорість процесів та баланс інтересів споживачів і бізнесу. Доповідач навів приклади роботи Єврокомісії: перевірку законодавства у сфері захисту прав споживачів, втрати споживачів від шкідливих практик в інтернеті (майже 8 млрд євро щороку), а також підготовку проекту закону Digital Fairness Act. В. Гуменюк відзначив труднощі – внутрішні – опір бізнес-асоціацій, які вважають нові правила надмірними, та зовнішні – конфлікт із США, що розглядають європейське регулювання як загрозу свободі слова, і, підсумовуючи, наголосив, що цифрова справедливість може стати окремою галуззю права, яка регулюватиме не лише електронну комерцію, а й ширший спектр цифрових відносин, тому закликав до подальших досліджень та дискусій у цьому напрямі.

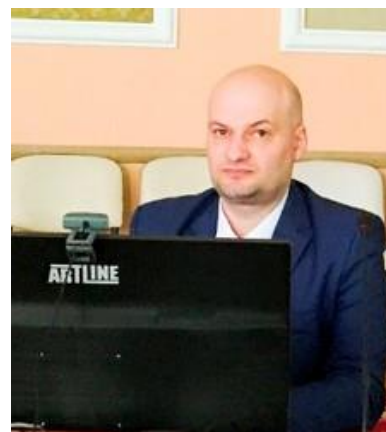

К.е.н., старший науковий співробітник, провідний науковий співробітник відділу торговельної та промислової політики Інституту економіки та прогнозування НАН України **Володимир ОЛЕФІР** охарактеризував тенденції розвитку електронної торгівлі в Україні та світі, доповівши про поточну

динаміку світової електронної торгівлі та досягнуті показники. Під час війни електронна торгівля в Україні значно зросла. Зокрема, впродовж 2022–2024 рр. обсяги реалізованих товарів зросли в 3,2 раза. Факторами зростання стали: постійний доступ до інтернету, привабливість електронної торгівлі для бізнесу, наявність логістичної інфраструктури. Доповідач охарактеризував

останні тенденції в електронній торгівлі – соціальній комерції, live-торгівлі, персоналізації штучного інтелекту, автоматизації доставки. В. Олефір зазначив, що у 2026 р. обсяги продажів електронної торгівлі становитимуть 7,4 трлн дол. США, а їх частка – 21,8%; кількість покупців в інтернеті сягне 2,9 млрд; кількість онлайн-магазинів – 28 млн одиниць. Водночас це призводитиме до певних ризиків електронної торгівлі для споживачів, бізнесу, держави, а саме – загрози отримання споживачами неякісних, фальсифікованих чи шкідливих товарів; небезпеки через надмірну експансію імпортованих товарів, що шкодить місцевим виробникам; ризиків шахрайських схем, які призводять до збитків бізнесу; а також контрабанди через канали електронної торгівлі, що загрожує втратами для держави. Як шляхи їх подолання доповідач запропонував посилення контролю як у країні походження товарів, так і в країні-отримувачі, впровадження подвійного контролю, використання європейських практик щодо перевірки товарів та застосування цифрових технологій для моніторингу й запобігання небезпекам, а також адаптацію європейського досвіду контролю за імпортованою експансією.

Науковці відділу торговельної та промислової політики Інституту економіки та прогнозування НАН України – к.е.н., старший науковий співробітник **Олександр БИКОНЯ** та к.е.н., доц., старший науковий співробітник **Наталія РОМАНОВСЬКА** представили доповідь щодо проблем і перспектив інтеграції України до цифрового ринку ЄС,

окресливши виклики адаптації національного регуляторного середовища до європейських стандартів. Зокрема, серед проблем виділено регуляторний розрив через швидке оновлення європейського законодавства, дефіцит кадрів у сфері захисту даних і кібербезпеки, високі витрати на комплаєнс для малого та середнього бізнесу, складнощі взаємного визнання довірчих послуг та роумінгу, а також компроміс між принципом вільного потоку даних і вимогами національної безпеки. Водночас інтеграційні переваги вже проявилися у

приєднанні України до єдиної роумінгової зони ЄС, поступовій гармонізації законодавства, адаптації норм щодо штучного інтелекту, розвитку транскордонних довірчих послуг та зміцненні кібербезпеки. Успішна адаптація має ґрунтуватися не на сліпому копіюванні норм, а на «смарт-імплементації» з перехідними періодами для бізнесу, створенням регуляторних пісочниць, зниженням вартості комплаєнсу та синхронізацією освітніх програм, аби інтеграція стала для українських технологічних компаній драйвером зростання, а не бар'єром.

Питанню структурних трансформацій ринків товарів і послуг був присвячений виступ к.е.н., доцента Інституту післядипломної освіти Державної навчально-наукової установи «Академія фінансового управління» **Володимира КУЛИКА**. Доповідач зауважив, що дослідження економіки як єдиної взаємопов'язаної системи завдяки методу міжгалузевого балансу, заснованого на моделі Леонтьєва, допомогли визначити галузі з найбільшими мультиплікативними ефектами – це енергетика, транспорт, аграрний сектор і переробна промисловість. Частка енергетики у структурі економіки зросла з 4% до понад 7%, а її міжгалузеві зв'язки з транспортом, будівництвом і машинобудуванням стали критично значущими. В. Кулик наголосив на практичному значенні міжгалузевого підходу для макроекономічного прогнозування, оцінки структурних диспропорцій та визначення напрямів післявоєнного відновлення – через можливість врахувати системні ефекти та обґрунтувати політику зміцнення стійкості економіки України.

Зліва направо:
Ірина Петрова, Володимир Кулик, Григорій Кудін

К.е.н., доцент кафедри економіки, підприємництва та маркетингу НУ «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка» **Андрій СКРИЛЬНИК**

висвітлив особливості функціонування локальних ринків товарів і послуг в умовах війни, зокрема адаптацію бізнесу до нових умов та перспективи повоєнної конкуренції. Результати дослідження ринків у Полтаві та інших містах підтвердили необхідність застосування науково обґрунтованих

методів оцінки локальних ринків товарів і послуг від час війни та повоєнного відновлення – для визначення реальної кількості споживачів у громадах (обсягу товарообігу, торговельних площ та відходів). А. Скрильник наголосив, що зростання ринку відбувається не лише за рахунок чисельності постійного населення, а й завдяки внутрішньо переміщеним особам та інфраструктурним чинникам. Він підкреслив важливість урахування цих показників для релокації бізнесу, розвитку В2С-сектору та формування бюджетів громад. Приклад Львова показав, що зростання ємності ринку прямо впливає на збільшення доходів місцевих бюджетів, що зумовлює необхідність системного використання індикаторів для прогнозування попиту, підтримки бізнесу та ефективного спрямування державних і регіональних ресурсів у відбудову.

К.е.н., старший науковий співробітник відділу економіки енергетики та клімату Інституту економіки та прогнозування НАН України **Лілія ВЕНГЕР** проаналізувала зміни корпоративного управління енергетичних компаній України в умовах воєнного стану та євроінтеграції й зазначила, що український енергетичний сектор перебуває у винятково складних умовах війни, коли доводиться одночасно ліквідувати наслідки руйнувань і

впроваджувати реформу корпоративного управління відповідно до стандартів ОЕСР. Вона окреслила основні етапи трансформації енергетичного сектора: створення незалежних наглядових рад (2016), анбандлінг і демонополізація ринку (2019–2020 рр.), екстрена синхронізація енергосистеми з ЄС на початку повномасштабного вторгнення (2022–2023 рр.), ухвалення Закону України № 3587 «Про вдосконалення корпоративного управління» (2024) та офіційне приєднання України до керівних принципів ОЕСР (2026). Реформи забезпечують прозорість, незалежність управління, мінімізацію корупційних ризиків і створюють умови для залучення іноземного капіталу та зелених інвестицій. Завершальний етап після 2027 року передбачає повну лібералізацію енергетичних ринків, інтеграцію з європейським простором і перехід до ринкового ціноутворення, що стане фундаментом для конкуренції, децентралізованої генерації та стійкої зеленої відбудови України.

К.е.н., доц., т.в.о. завідувача відділу ринкових механізмів та структур Інституту ринку і економіко-екологічних досліджень НАН України **Катерина СОКОЛЮК** розглянула трансформацію ринкових структур

реального сектору економіки та координацію переробки агропродукції, наголосивши, що повномасштабна війна кардинально змінила ринкові структури реального сектора економіки, особливо в агропереробці, продемонструвавши вразливість та неефективність традиційної експортно-сировинної моделі. Доповідачка окреслила три основних виклики: «сировинний парадокс» із різким зростанням логістичних витрат у кінцевій ціні продукції, деіндустріалізацію та втрату внутрішнього ринку через дешевший імпорт, а також системні обмеження відтворення капіталу, включно з кадровим дефіцитом і недобросовісними практиками ритейлу. На прикладі ринку сокової продукції та молочних товарів було продемонстровано, що значна частка доданої

вартості вимивається транснаціональними брендами, тоді як українські виробники втрачають конкурентні позиції. Як шляхи вирішення К. Соколюк запропонувала інституційну трансформацію ринкових структур через кооперацію виробників, розвиток глибокої переробки, маркетинг і просування національних брендів, гармонізацію українських стандартів зі стандартами ЄС, цифрову простежуваність продукції, державну підтримку безпосередньо переробки та захист фермерів у відносинах із ритейлом.

Ольга ЄРМАКОВА, д.е.н., проф. ДУ «Інститут ринку і економіко-екологічних досліджень НАН України», зав. відділу економіко-екологічного розвитку приморських регіонів, окреслила головні проблеми та перспективи розвитку ринку риби й рибної продукції в Україні, наголосивши, що внутрішнє споживання цієї продукції майже на 90% залежить від імпорту, тоді як частка української аквакультури не перевищує 3%, що створює серйозні загрози продовольчій безпеці. За більшістю державних індикаторів забезпечення рибною продукцією Україна не відповідає граничним критеріям: споживання на людину нижче за норму, економічна доступність обмежена, а самозабезпечення становить лише 13,5%. Нинішній сценарій імпортозалежності є неприйнятним і потребує системної зміни. Як шляхи вирішення О. Єрмакова запропонувала нарощування внутрішнього виробництва аквакультури до 35% у структурі споживання, створення кумулятивної моделі розвитку, яка забезпечить реінвестування прибутку у виробництво, впровадження інновацій та підвищення конкурентоспроможності. Важливими інструментами мають стати державна програма підтримки аквакультури, гармонізація відповідних стандартів зі стандартами ЄС, стимулювання внутрішнього попиту через державні закупівлі та залучення іноземних інвестицій. Лише системний підхід дасть змогу зменшити імпортозалежність, забезпечити продовольчу

безпеку та відновити позиції України як виробника й експортера рибної продукції.

Оксана КУШНІРЕНКО, д.е.н., проф., провідний науковий співробітник відділу торговельної та промислової політики Інституту економіки та прогнозування НАН України доповіла про розвиток машинобудування України в умовах змін торговельної політики США, окресливши можливі наслідки глобальних торговельних трансформацій

для українських виробників обладнання, устаткування та інструментів. Турбулентність торговельної політики США суттєво змінює параметри глобалізації, призводячи до розриву традиційних торговельних зв'язків, посилення регіоналізації та протекціонізму, що становить для України особливу загрозу в умовах війни. О. Кушніренко відзначила необхідність переходу від ліберальної моделі зовнішньоторговельного регулювання до стратегічно орієнтованої, безпеково інтегрованої моделі, яка враховує оборонно-промислові пріоритети, технології подвійного призначення та міжнародні режими експортного контролю. Структура глобального попиту на продукцію машинобудування посилює роль оборонного сектору, що відкриває для України можливість інтеграції до стратегічних ланцюгів постачання, попри обмеження доступу до критичних технологій. Реалізація цих завдань залежить від формування стратегічного партнерства зі США, участі у промислово-оборонних альянсах, розвитку спільних виробництв, управління критичними ресурсами та залученні інвестицій і технологій США.

Наслідки фрагментації глобальної торгівлі для промисловості України розглянув у завершальній доповіді круглого столу **Віталій ВЕНГЕР**, д.е.н., проф., головний науковий співробітник відділу торговельної та промислової політики Інституту економіки та прогнозування НАН України. Сучасна торговельна політика США дедалі більше підпорядковується концепції «American First Trade Policy», де пріоритетом є захист національного виробництва, технологічне лідерство та стратегічна автономія. Наголошено, що інструментами цієї політики стали універсальні тарифи, секторальні мита на сталь, алюміній та автомобілі, експортні й інвестиційні обмеження, а також відхід від стандартів СОТ до вибіркового двосторонніх угод. Допвідач представив результати економетричного аналізу: для України основними чинниками впливу є ВВП, експорт до США, валютний курс та рівень тарифів. За допомогою сценарного планування визначено, що, за оптимістичного сценарію (митний тариф 10%), підприємства здатні адаптуватися через переорієнтацію логістики та зниження собівартості; за базового сценарію (митний тариф 15%) спостерігається суттєве скорочення експорту; а за песимістичного сценарію (митний тариф 20%) українські виробники змушені повністю змінювати ринки збуту, оскільки доступ до США стає критично обмеженим. Як стратегічні напрями В. Венгер запропонував управління критичними матеріалами, поглиблення співпраці з іноземними компаніями, підвищення технологічної складності продукції, диверсифікацію експортних ринків та активну торговельну дипломатію, що допоможе знизити тарифні бар'єри й забезпечити стійкий розвиток промисловості України.

Круглий стіл вкотре надав фахову платформу для обміну ідеями, презентації результатів досліджень та розвитку співпраці між науковцями,

освітянами і практиками, забезпечивши високий рівень наукової дискусії та актуальність порушених питань – щодо розвитку цифрової економіки, електронної торгівлі, фінансових ринків, промислової та торговельної політики, енергетичного сектору, продовольчої безпеки, стійкості ланцюгів поставок та європейської інтеграції. Учасники заходу наголосили, що в умовах війни і глобальних трансформацій науковий аналіз і професійний діалог залишаються важливими інструментами формування ефективної державної політики, підтримки економічної стійкості України та її адаптації до сучасних світових викликів.

